

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به نشمن دهیم

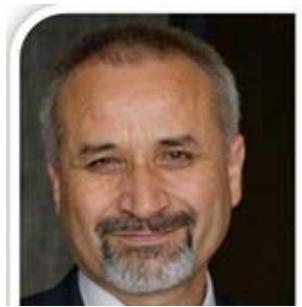
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

قیوم بشیر هروی ملبورن – آسترالیا
۲۰۲۰ جنوری ۲۲

غم مخور

مردم مهمان نواز و پایداری داشتیم
لشکر آزاده و با اقتداری داشتیم
پشت بام کاغذ پران و چرخه تاری داشتیم
بايسکل و توپی و پارک زرنگاری داشتیم
مادر بس مهریان و غم گساری داشتیم
شور و حال بس عجیب و هم وقاری داشتیم
خواهرانی مهریان و جان نثاری داشتیم
کوئکانی خوش بیان و گلعادزاری داشتیم
کشتزار گندم و هم شالی زاری داشتیم
قندھاری بود و شهری پر اناری داشتیم
دشت های سرخ لاله در مزاری داشتیم
در تخارش جنگلات پسته زاری داشتیم
شهر کندز رانگر فصل شکاری داشتیم
ما به هر سوی وطن صد افتخاری داشتیم
سنگ شاه مقصود به شهر قندهاری داشتیم
باد آن روزی که دل های قراری داشتیم
هیچ کسی را جرأت دیدن به ملک مانیود
فرصتی گر دست می داد نوجوانان گهگهی
عصرها از بهر تفریح با گروه دوستان
کس نبود در فکر نان و آب و یا چیز دگر
کلبه ما داشت رونق از صفاتی همدلی
دختران دیگچه پزانی می نمودند بر اجاق
عده ای سرگرم جز بازی و پنجاق و طناب
نرگس و گل های خوشبو در گلستان وطن
بود فزون ازصد نوع انگور روزی در هرات
میله نارنج ما در شرق و لعمان پر شکر
توت خنگانش چنین شیرین و طعمی چون عسل
عسقلانی، زرمتی، قندک همه شیر و شکر
میوه های رنگ رنگ کشورم یک نعمت است
در بدخشان لعل و در پنجشیر زمرد بود فزون

مردم یک پارچه ای از هر تباری داشتیم
قرغه و استالف و هم گل بهاری داشتیم
همدلی بود و صفا بود و بهاری داشتیم
چون بهشت صلح و آرامش دیاری داشتیم
همچو آن روزی که مایان اعتباری داشتیم

از شمالش تا جنوب و شرق و غربش دلکش است
روز های جمعه می رفتیم به پغمان قشنگ
حروف های اختلاف آور نبود در زندگی
از سیاست دور بودند مردم ما اکثراً
غم مخور «قیوم» که بازگردد خروشان میهنت

"هروی" نوزدهم جنوری ۱۴۰۲